

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

9 октомври 2019 година *

„Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Европейска заповед за арест — Рамково решение 2002/584/ПВР — Член 1, параграф 1 — Понятие „европейска заповед за арест“ — Минимални изисквания, от които зависи валидността — Член 6, параграф 1 — Понятие „издаващ съдебен орган“ — Европейска заповед за арест, издадена от прокуратура на държава членка — Статут — Наличие на връзка на подчиненост по отношение на орган на изпълнителната власт — Правомощие на министъра на правосъдието да дава конкретно указание — Одобряване на европейската заповед за арест от съд преди изпращането ѝ“

По дело C-489/19 PPU

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Kammergericht Berlin (Висш областен съд Берлин, Германия) с акт от 26 юни 2019 г., постъпил в Съда на същата дата, в рамките на производство за изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу

NJ,

в присъствието на

Generalstaatsanwaltschaft Berlin,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев (докладчик), председател на състава, P. G. Xuereb, T. von Danwitz, C. Vajda и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: D. Dittert, началник на отдел,

предвид искането на запитващата юрисдикция от 26 юни 2019 г., постъпило същия ден в Съда, преюдициалното запитване да се разгледа по реда на спешното производство съгласно член 107 от Процедурния правилник на Съда,

предвид решението от 15 юли 2019 г. на втори състав да уважи това искане,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 септември 2019 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за германското правителство, от M. Hellmann, J. Möller и A. Berg, в качеството на представители,
- за испанското правителство, от L. Aguilera Ruiz, в качеството на представител,
- за австрийското правителство, от J. Schmoll и J. Herrnfeld, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от S. Grünheid, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 септември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. (ОВ L 81, 2009 г., стр. 24) (наричано по-нататък „Рамково решение 2002/584“).
- 2 Запитването е отправено във връзка с изпълнението в Германия на европейска заповед за арест, която е издадена срещу NJ на 16 май 2019 г. от Staatsanwaltschaft Wien (прокуратура на Виена, Австрия) и е одобрена на 20 май 2019 г. с решение на Landesgericht Wien (Областен съд Виена, Австрия).

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Текстът на съображение 5 от Рамково решение 2002/584 е следният:

„Целта за превръщане на Съюза в пространство на свобода, сигурност и правосъдие изисква премахване на екстрадицията между държавите членки и заместването ѝ със система за предаване между съдебните органи. Освен това въвеждането на нова опростена процедура за предаване на осъдени или заподозрени лица за изтърпяване на наказание или за наказателно преследване дава възможност за премахване на сложността и евентуалното забавяне, присъщо на настоящата процедура по екстрадиция. Преобладаващите до момента традиционни отношения на сътрудничество между държавите членки трябва да бъдат заменени от система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела, обхващащи едновременно предварителни и окончателни решения в рамките на пространство на свобода, сигурност и правосъдие“.

- 4 Член 1 от Рамково решение 2002/584 е озаглавен „Определение на понятието европейска заповед за арест и задължение за изпълнението ѝ“ и предвижда:

„1. Европейската заповед за арест е съдебно решение, което е издадено от държава членка, с оглед задържане и предаване [от] друга държава членка на издирвано лице, с цел наказателно преследване или изпълнение на присъда за лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане.

2. Държавите членки следва да изпълнят всяка европейска заповед за арест въз основа на принципите на взаимното признаване и в съответствие с разпоредбите на настоящото рамково решение.

3. Рамковото решение няма [за последица] изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 [ЕС]“.

- 5 Член 6 от Рамково решение 2002/584 е озаглавен „Определяне на компетентните съдебни органи“ и гласи:

„1. Издаващият съдебен орган е съдебният орган на държавата членка, издала европейската заповед за арест, компетентен да я издаде съгласно правото на тази държава.

2. Изпълняващият съдебен орган е съдебният орган на изпълняващата държава членка, който е компетентен да изпълни европейската заповед за арест съгласно правото на тази държава.

3. Всяка държава членка следва да уведоми генералния секретариат на Съвета за компетентните съдебни органи според своето законодателство“.

- 6 Член 2, параграф 1 от посоченото рамково решение предвижда:

„Европейска заповед за арест се издава за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, за не по-малко от 12 месеца, или ако наложеното наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, е не по-малко от 4 месеца“.

- 7 Член 8 от Рамково решение 2002/584 е озаглавен „Съдържание и форма на европейската заповед за арест“ и предвижда в параграф 1:

„Европейската заповед за арест съдържа следната информация в съответствие с формуляра, включен в приложението:

[...]

в) доказателства за влязла в сила присъда, заповед за задържане или друг подлежащ на изпълнение съдебен акт със същата юридическа сила, попадащ в обхвата на членове 1 и 2;

[...]“.

Австрийското право

- 8 Текстът на член 2, параграф 1 от Staatsanwaltschaftsgesetz (Закон за прокуратурата) е следният:

„По седалището на всеки Landesgericht (областен съд), който разглежда наказателни дела, има прокуратура, по седалището на всеки Oberlandesgericht (висш областен съд) има висша областна прокуратура, а към Върховния съд — Върховна прокуратура. Прокуратурите са пряко подчинени и йерархично обвързани спрямо висшите областни прокуратури, а последните, както и Върховната прокуратура — спрямо федералния министър на правосъдието“.

- 9 Член 29, параграф 1, първо изречение от Gesetz über die Justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (Закон за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси с държавите — членки на Европейския съюз, наричан по-нататък „Законът за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси“) предвижда:

„Прокуратурата постановява задържане въз основа на одобрена от съда европейска заповед за арест и при необходимост подава сигнал за издирването на лице до Шенгенската информационна система [...]“.

- 10 Член 5, параграфи 1 и 2 от Strafprozessordnung (Наказателно-процесуален кодекс) гласи:

„(1) При изпълнение на правомощията си и при събиране на доказателства криминалната полиция, прокуратурата и съдът могат да засягат правата на лицата само ако това е предвидено изрично в закона и е необходимо за изпълнението на правомощията им. Всяко причинено от тези действия засягане на защитени права трябва да бъде пропорционално на тежестта на нарушението, сериозността на обвиненията и на желания краен резултат.“

(2) При наличието на повече ефективни действия по разследване и принудителни мерки криминалната полиция, прокуратурата и съдът следва да предприемат това действие и да наложат тази мярка, които засягат в най-малка степен правата на засегнатото лице. На всеки етап от производството предоставените по закон правомощия се упражняват така, че да се избегне ненужна публичност, да се зачита достойнството на засегнатото лице и да се защитят неговите права и законни интереси“.

- 11 Съгласно член 87, параграф 1 от Наказателно-процесуалния кодекс решението на съда за одобряване подлежи на обжалване.

- 12 Член 105 от Наказателно-процесуалния кодекс гласи предвижда:

„(1) Съдът е компетентен да се произнася по искания за постановяване на задържане под стража, за продължаване срока на задържането и за одобряването на някои други принудителни мерки. Съдът определя срок за изпълнението на одобрената от него мярка (член 101, параграф 3), като при неизпълнението на мярката в този срок действието на одобрението се прекратява. При издаване на сигнал за арест по член 169 в срока не се включва периодът на валидност на сигнала, но прокуратурата е длъжна поне веднъж годишно да проверява дали все още са налице основанията за задържане под стража.“

(2) Ако по правни или фактически причини за произнасянето по искане по параграф 1 е необходимо извършването на допълнителни действия, съдът може да нареди на криминалната полиция да извърши допълнително разследване или да предприеме такива действия служебно. Той може също така да поиска от прокуратурата и от криминалната полиция да уточнят някои факти по преписката или да представят доклад за изпълнението на одобрената мярка и на

допълнителните действия. След налагането на мярка задържане под стража съдът може впоследствие да постанови да му бъдат изпратени копия от посочените в член 52, параграф 2, точки 2 и 3 документи по преписката“.

- 13 Съгласно член 171, параграф 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, който се прилага във фазата по събиране на доказателства в наказателното разследване, прокуратурата постановява задържане въз основа на одобрен от съд акт.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 14 Прокуратурата във Виена започва наказателно преследване срещу NJ за четири деяния, квалифицирани от запитващата юрисдикция по-специално като кражба, която е извършена по специален начин и за която според запитващата юрисдикция в държавата членка, издала европейската заповед за арест, е предвидено наказание лишаване от свобода „за срок не по-малък от три години“ по смисъла на член 2, параграф 2 от Рамково решение 2002/584. Тази юрисдикция счита, че за други деяния, за които е разследван NJ, например упражняване на принуда, в държавата членка, издала европейската заповед за арест, както и в държавата членка, до която е отправена тази заповед за арест, е предвидено наказание лишаване от свобода за срок, не по-малък от дванадесет месеца.
- 15 За провеждането на наказателното преследване на посочените деяния, на 16 май 2019 г. прокуратурата във Виена издава европейска заповед за арест срещу NJ, която е одобрена на 20 май 2019 г. от Landesgericht Wien (Областен съд Виена) в съответствие с член 29, параграф 1, първо изречение от Закона за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси.
- 16 От 14 май 2019 г. NJ е задържан под стража в Берлин (Германия) в рамките на наказателно производство за кражба, образувано срещу него в Германия. Според запитващата юрисдикция на проведения на 24 май 2019 г. разпит NJ е отказал опростената екстрадиция.
- 17 Запитващата юрисдикция отбелязва, че австрийските прокуратури се подчиняват на конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, в случая — на федералния министър на правосъдието. Ето защо тя повдига въпроса за съвместимостта на процедурата за издаване на европейска заповед за арест в Австрия с изискванията, произтичащи от решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау) (C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456). По-специално тази юрисдикция има съмнения по въпроса дали прокуратурата във Виена има качеството на „съдебен орган“.
- 18 Тя обаче подчертава, че за разлика от фактите, които са в основата на това решение, австрийските прокуратури не издават самостоятелно европейска заповед за арест, доколкото член 29 от Закона за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси предвижда одобряването на такава заповед за арест от съд. Процедурата за одобряване обхваща проверка на законосъобразността и пропорционалността на съответната европейска заповед за арест и подлежи на обжалване по съдебен ред. Поради тези причини запитващата юрисдикция счита, че може да се приеме, че правомощието да се вземе решение за издаване на европейска заповед за арест принадлежи в крайна сметка на съда, на който е възложено нейното одобряване.
- 19 Ето защо, предвид изложените в предходната точка съмнения, с определение от 29 май 2019 г. запитващата юрисдикция разпорежда само задържането под стража на NJ с оглед на предаването му на австрийските власти.

- 20 При тези обстоятелства Kammergericht Berlin (Висш областен съд Берлин, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Възпрепятствана ли е прокуратурата от указанията, които я обвързват, да издава валидно европейска заповед за арест дори когато преди изпълнението на европейската заповед за арест това решение подлежи на пълен съдебен контрол?“.

По спешното производство

- 21 Запитващата юрисдикция прави искане преюдициалното запитване да бъде разгледано по реда на спешното преюдициално производство, предвидено в член 107 от Процедурния правилник на Съда.
- 22 В подкрепа на искането си тази юрисдикция се позовава на факта, че понастоящем NJ е задържан под стража в рамките на наказателно производство, образувано срещу него в Германия (наричано по-нататък „първоначалното задържане под стража“). Задържането под стража с оглед на предаването на заинтересованото лице на австрийските власти ще започне едва след като приключи първоначалното задържане под стража и впоследствие не може законосъобразно да надвишава два месеца. При тези обстоятелства запитващата юрисдикция се опасява, че ако Съдът реши, че не е склонен да се произнесе по реда на спешното преюдициално производство, NJ ще трябва да бъде освободен преди приключването на преюдициалното производство и би могъл да избегне наказателното преследване срещу него.
- 23 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че разглежданото преюдициално запитване се отнася до тълкуването на Рамково решение 2002/584, което спада към областите по част трета, дял V от Договора за функционирането на ЕС във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Следователно запитването може да се разгледа по реда на спешното преюдициално производство.
- 24 На второ място, безспорно е, че към датата на произнасяне по искането за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното преюдициално производство, действието на наложената на NJ мярка за неотклонение задържане под стража може да бъде преустановено във всеки един момент. Освен това, както отбелязва запитващата юрисдикция, NJ ще бъде задържан след изтичане на срока на първоначалното задържане под стража за не по-малко от два месеца с оглед на евентуалното предаване на заинтересованото лице на австрийските власти. Впрочем, тъй като законосъобразността на задържането под стража с оглед на предаването на заинтересованото лице на австрийските власти зависи от отговора на Съда на преюдициалния въпрос, видно е, че това решение на Съда може да повлияе пряко на продължителността на лишаването от свобода на NJ.
- 25 При тези обстоятелства на 15 юли 2019 г. по предложение на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат втори състав на Съда реши да уважи искането на запитващата юрисдикция настоящото преюдициално запитване да се разгледа по реда на спешното преюдициално производство.

По преюдициалния въпрос

- 26 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали понятието „европейска заповед за арест“, съдържащо се в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща европейските заповеди за арест, издадени от прокуратурите на държава членка, които са изложени на риск да получават пряко или косвено конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, например

от министъра на правосъдието, при издаването на тези европейски заповеди за арест, когато, за да могат да бъдат изпратени от посочените прокуратури, същите заповеди за арест трябва задължително да подлежат на одобряване от съд, който упражнява контрол в рамките на това производство върху условията за издаване и пропорционалността на посочените заповеди за арест.

- 27 В това отношение следва да се припомни, че въведената с Рамково решение 2002/584 система на европейската заповед за арест се основава на принципа на взаимно признаване, който от своя страна почива на взаимното доверие между държавите членки, че съответните им национални правни системи са в състояние да осигурят равностойна и ефективна защита на основните права, признати на равнището на Съюза, и в частност в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) (решение от 10 ноември 2016 г., Özücelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 28 Член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584 определя европейската заповед за арест като „съдебно решение, което е издадено от държава членка, с оглед задържане и предаване на друга държава членка на издирвано лице, с цел наказателно преследване или изпълнение на присъда за лишаване от свобода или на мярка, изискваща задържане“. В това отношение принципът на взаимно признаване предполага, че единствено европейските заповеди за арест по смисъла на тази разпоредба трябва да бъдат изпълнявани в съответствие с разпоредбите на Рамково решение 2002/584 (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 46).
- 29 Действително този принцип почива на схващането, че съответната европейска заповед за арест е била издадена съобразно с минималните изисквания, от които зависи нейната валидност, сред които предвидените в член 8 от Рамково решение 2002/584, по-специално изискването за наличие на заповед за задържане или на друг национален съдебен акт, на който се основава европейската заповед за арест (вж. в този смисъл решение от 1 юни 2016 г., Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, т. 53).
- 30 Както следва от постоянната съдебна практика, понятието „съдебно решение“ по смисъла на Рамково решение 2002/584 не се свежда само до решенията, приети от съдилищата или юрисдикциите на държава членка, а трябва да се разбира като обозначаващо по-общо решенията, приети от органите, участващи в наказателното правораздаване в тази държава членка, какъвто орган е австрийската прокуратура, за разлика по-специално от министерствата или полицейските служби, които принадлежат към изпълнителната власт (вж. в този смисъл решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 50).
- 31 При това положение решенията за издаването на европейска заповед за арест трябва да включват гаранциите, присъщи на съдебните решения, и по-специално произтичащите от основните права по член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584.
- 32 В това отношение следва да се припомни, че Рамково решение 2002/584 има за цел да въведе опростена процедура за предаване пряко между съдебните органи, която да замести традиционната система на сътрудничество между суверенни държави, предполагаща намеса и преценка от страна на политическата власт, за да се гарантира свободното движение на съдебните решения по наказателни дела в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 65).
- 33 В този контекст, когато се издава европейска заповед за арест с оглед на задържане и предаване от друга държава членка на издирвано лице с цел наказателно преследване, това лице е трябвало да може да се ползва в първия етап на процедурата от процесуалните гаранции и основните

права, чиято защита трябва да се осигури от съдебните органи на издаващата държава членка съгласно приложимото национално право по-конкретно с цел приемането на национална заповед за арест (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 66).

- 34 Така Съдът е приел, че системата на европейската заповед за арест съдържа защита на две равнища на процесуалните и основните права, от които трябва да се ползва издирваното лице, доколкото към съдебната защита, предвидена на първото равнище, при приемането на националното решение, каквато е националната заповед за арест, се добавя тази, която трябва да се осигури на второто равнище, при издаването на европейската заповед за арест, до което евентуално може да се стигне в кратък срок след приемането на посоченото национално съдебно решение (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 67).
- 35 Освен това следва да се припомни, че предвид факта, че издаването на европейска заповед за арест може да засегне закрепеното в член 6 от Хартата право на свобода на съответното лице, тази защита предполага приемането на решение, което отговаря на изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита, поне на едно от двете равнища на посочената защита (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 68).
- 36 В това отношение следва да се отбележи, на първо място, че изпълнението на тези изисквания позволява да се гарантира на изпълняващия съдебен орган, че решението за издаване на европейска заповед за арест за целите на наказателното преследване се основава на национално производство, което подлежи на съдебен контрол, и че издирваното лице се ползва от всички гаранции, произтичащи от основните права и основните правни принципи, посочени в член 1, параграф 3 от Рамково решение 2002/584 (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 70).
- 37 На второ място, контролът, упражняван при приемането на заповед за арест, трябва да обхваща проверка за спазването на необходимите условия за издаването на тази заповед за арест и преценка по въпроса дали с оглед на особеностите на всеки отделен случай посоченото издаване е пропорционално (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 71).
- 38 На трето място, този контрол трябва да се упражнява обективно, като се отчитат всички уличаващи и оневиняващи доказателства, и при условията на независимост, което предполага наличието на устройствени и организационни правила, които да могат да изключат всякакъв риск от това приемането на решение за издаване на такава заповед за арест да се подчинява на външни указания, по-специално от страна на изпълнителната власт (решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 73 и 74).
- 39 В случая от материалите по делото, с които разполага Съдът, е видно, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство австрийското право предвижда, че както в рамките на решението за издаване на национална заповед за арест, така и в рамките на решението за издаване на европейска заповед за арест прокуратурите на Република Австрия постановяват задържането чрез заповед за арест, която, за да може да бъде изпратена, се одобрява от съд, който в това отношение упражнява контрол върху условията за нейното издаване и пропорционалност. Решението за одобряване подлежи на обжалване по съдебен ред.
- 40 Освен това е безспорно, че съдилищата, на които е възложено одобряването на европейските заповеди за арест, отговарят на изискването за обективност и независимост. За разлика от това, що се отнася до австрийските прокуратури, от член 2, параграф 1 от Закона за прокуратурата следва, че те са пряко подчинени и йерархично обвързани спрямо висшите областни

прокуратури, а последните — спрямо федералния министър на правосъдието. Като се има предвид обаче, че тази независимост изисква да съществуват собствени устройствени и организационни правила, които да гарантират, че при приемането европейската заповед за арест издаващият съдебен орган не е изложен на какъвто и да било риск по-специално да получава конкретни указания от страна на изпълнителната власт, не може да се счита, че австрийските прокуратури отговарят на това изискване (вж. по аналогия решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, т. 74 и 84).

- 41 Ето защо възниква въпросът дали при тези условия може да се счита, че решенията за издаване на европейска заповед за арест, приети в съответствие с австрийската система, отговарят на минималните изисквания, от които зависи тяхната валидност, що се отнася до посочените в точка 38 от настоящото решение обективност и независимост на контрола, упражняван при приемането на тези решения.
- 42 В този контекст следва да се подчертае, че понятието „решение“ трябва да се разбира като отнасящо се до акта под формата, в която съществува при неговото изпълнение. Действително, именно в този момент и в тази форма решението за издаване на европейска заповед за арест може да засегне правото на свобода на издирваното лице.
- 43 В случая от представените пред Съда материали по делото е видно, най-напред, че решението за издаване на национална заповед за арест, както и решението за издаване на европейска заповед за арест трябва по силата съответно на член 171, параграф 1 от Наказателно-процесуалния кодекс и на член 29, параграф 1, първо изречение от Закона за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси задължително да подлежат на одобряване от съд преди изпращането им. Така при липсата на одобряване на решенията на прокуратурата заповедите за арест не пораждаат правни последици и не могат да бъдат изпратени, което австрийското правителство потвърждава в съдебното заседание.
- 44 По-нататък, от акта за преюдициално запитване е видно, че в рамките на процедурата за одобряване съдът упражнява контрол върху необходимите условия за издаването на съответната заповед за арест и нейната пропорционалност, като взема предвид особеностите на всеки отделен случай. В това отношение в становището си и в заседанието пред Съда австрийското правителство уточнява, от една страна, че евентуалните указания от страна на изпълнителната власт трябва да се формулират писмено и да се приложат към наказателната преписка, която се изпраща в нейната цялост на съда, на който е възложено одобряването. От друга страна, контролът върху пропорционалността, извършван от този съд в рамките на одобряването на национална заповед за арест, се отнася до последиците от самото лишаване от свобода, до които води тази заповед за арест, както и, в рамките на одобряването на европейска заповед за арест — до засягането на правата на съответното лице, което надхвърля вече разгледаните нарушения на правото му на свобода. Действително съдът, на който е възложено одобряването на европейска заповед за арест, е длъжен да вземе предвид по-специално последиците от процедурата по предаване и от трансфера на съответното лице, пребиваващо в държава членка, различна от Република Австрия, относно социалните и семейните отношения на това лице.
- 45 Накрая, от член 105, параграф 2 от Наказателно-процесуалния кодекс следва, че съдът, на който е възложено одобряването на заповедите за арест, не е обвързан от резултатите от проведеното от прокуратурите разследване и не трябва да се ограничава до указанията и мотивите, изложени в техните постановления. В това отношение австрийското правителство потвърждава в заседанието пред Съда, че съдът, на който е възложено одобряването на заповедите за арест, може във всеки един момент да разпорежи допълнителни разследвания или той самият да ги проведе.

- 46 Ето защо е видно, че издаването на европейска заповед за арест по силата на австрийското право е подчинено в неговата цялост на обективен и независим контрол от страна на съд, който в това отношение упражнява пълен контрол върху условията за издаване на тази заповед за арест и върху нейната пропорционалност. Едва след одобряването на съответната заповед за арест от този съд тази заповед за арест поражда правни последици и може да бъде изпратена. Впрочем, доколкото този контрол систематично се упражнява служебно, преди заповедта за арест да порооди правни последици и да може да бъде изпратена, той се различава от правото на обжалване, посочено в точки 85—87 от решение от 27 май 2019 г., OG и PI (прокуратури на Любек и Цвикау), C-508/18 и C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, като обжалването се извършва едва a posteriori и по искане на съответното лице.
- 47 Освен това, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 73 от заключението си, от представената пред Съда преписка е видно, че съдът, на който е възложено одобряването на европейска заповед за арест, упражнява своя контрол при условията на независимост, както и при пълно познаване на всяко указание, което евентуално е било издадено предварително, и в резултат на този контрол приема решение, което е самостоятелно спрямо решението на прокуратурата и надхвърля обикновеното потвърждение на законосъобразността на това решение.
- 48 При тези обстоятелства следва да се приеме, че решението относно европейската заповед за арест, което ще бъде изпратено, отговаря на посочените в точка 38 от настоящото решение изисквания за обективност и независимост на контрола, който е упражнен при приемането на това решение.
- 49 Предвид изложените по-горе съображения на поставения въпрос трябва да се отговори, че понятието „европейска заповед за арест“, съдържащо се в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща европейските заповеди за арест, издадени от прокуратурите на държава членка, въпреки че тези прокуратури са изложени на риск да получават пряко или косвено конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, например от министъра на правосъдието, при издаването на тези европейски заповеди за арест, доколкото, за да могат да бъдат изпратени от посочените прокуратури, същите заповеди за арест задължително подлежат на одобряване от съд, който има достъп до цялата наказателна преписка, към която са приложени евентуални конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, и упражнява независимо и обективно контрол върху условията за издаването и пропорционалността на тези заповеди за арест, като така приема самостоятелно решение, което им дава тяхната окончателна форма.

По съдебните разноски

- 50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Понятието „европейска заповед за арест“, съдържащо се в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща европейските заповеди за арест, издадени от прокуратурите на държава членка, въпреки че тези прокуратури са изложени на риск да получават пряко или косвено

конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, например от министъра на правосъдието, при издаването на тези европейски заповеди за арест, доколкото, за да могат да бъдат изпратени от посочените прокуратури, същите заповеди за арест задължително подлежат на одобряване от съд, който има достъп до цялата наказателна преписка, към която са приложени евентуални конкретни разпореждания или указания от страна на изпълнителната власт, и упражнява независимо и обективно контрол върху условията за издаване и пропорционалността на тези заповеди за арест, като така приема самостоятелно решение, което им дава тяхната окончателна форма.

Подписи